

Advent 2022: Verbondenheid.

(2) Verbind je met elkaar

Lezing

In die tijd trad Johannes de Doper op en predikte in de woestijn van Judea: "Bekeert u, want het Rijk der hemelen is nabij." Deze toch is het die de profeet Jesaja bedoelde, toen hij zei: Een stem van iemand die roept in de woestijn: bereidt de weg van de Heer, maakt zijn paden recht."

Johannes nu droeg een kleed van kameelhaar en een leren gordel om zijn lenden. Zijn voedsel bestond uit sprinkhanen en wilde honing. Toen trok Jeruzalem, Judea en heel de Jordaanstreek naar hem uit en zij lieten zich door hem dopen in de rivier, de Jordaan, terwijl zij hun zonden beleden. Maar toen hij vele Farizeeën en Sadduceeën zag komen om gedoopt te worden, sprak hij tot hen:

"Addereengebroid, wie heeft u voorgespiegeld, dat ge de dreigende toorn kunt ontvluchten? "Brenge liever vruchten voort die passen bij bekering, en neemt niet een houding aan alsof ge bij uzelf zegt: Wij hebben Abraham tot vader! "Waarachtig, ik zeg u, dat God de macht bezit voor Abraham uit deze stenen kinderen te verwekken! Reeds ligt de bijl aan de wortel van de bomen. Elke boom dus die geen goede vrucht draagt, wordt omgekapt en in het vuur geworpen. Ik doop u met water, opdat ge u zoudt bekeren. "Maar Hij die na mij komt, is sterker dan ik, en ik ben niet waardig Hem van zijn sandalen te ontdoen. "Hij zal u dopen met de heilige Geest en met vuur. De wan heeft Hij in zijn hand en Hij zal zijn dorsvloer grondig zuiveren; zijn tarwe zal Hij in de schuur verzamelen, maar het kaf verbranden in onblusbaar vuur."

Mt 3,1-12

Overweging: Getuigenis door mensen van 'Ūze Plekke'

Beste mensen,

De waardigheid van een mens heeft fundamenteel niets te maken met talenten, bezit of status, hoewel het vaak zo lijkt. Zij heeft te maken met het feit dat elke mens uniek is, in de taal van ons geloof: een 'kind van God' genoemd mag worden. Elke mens is kostbaar in Zijn ogen.

Ūze Plekke is een van de vele Welzijnsschakels in Vlaanderen, er zijn er meer dan 150 allen met hun eigen specifieke werking. Bij Ūze Plekke ontmoeten mensen met en zonder armoede-ervaring elkaar in open ontmoetingsmomenten, en in ontmoetingsavonden die meer gestructureerd verlopen. Ūze Plekke is een plaats van ontmoeting voor mensen in kansarmoede, kwetsbare mensen en zoekenden. Elk moment samen is waardevol.

Anna

In Ūze Plekke is iedereen gelijk. We maken geen onderscheid tussen mensen in armoede en anderen, elke mens is evenwaardig. Er is plaats voor iedereen en we delen onze zorgen met elkaar. We luisteren naar elkaar en bundelen onze krachten samen tegen uitsluiting. We geven ook iedereen kansen om zich te ontplooiën, door kleine taken op te nemen, en zelfs deel uit te maken van ons dagelijks bestuur, dat we 'De Kern' noemen. Door iedereen te betrekken en kansen te geven zien we onze mensen 'groeien' in zelfvertrouwen.

Eliane

De campagne van Welzijnzorg gaat dit jaar over digitale uitsluiting.

Het probleem is dat **niet iedereen verbonden** is.

Wel of niet digitaal actief zijn, is geen zwartwit verhaal. Misschien heb je wel een smartphone, maar gebruik je maar enkele apps. Of heb je net die bank-applicatie onder de knie en dan verandert die weer. Niet voor iedereen betekent verbonden zijn, alles netjes onder controle te hebben. Er zijn verschillen en die hebben niet enkel te maken met interesse of zin om iets nieuws te leren. Ze

weerspiegelen ook de bestaande **ongelijkheid** in onze samenleving. Niet iedereen heeft toegang tot digitale technologieën. Zo lopen mensen met een laag inkomen of die eenzaam zijn een hoog risico op digitale uitsluiting. Dat ervaren ook sommige mensen van Ūze Plekke.

Anna:

Al die toestellen en smartphones kosten handenvol geld en je hebt een goed en vaak duur internetabonnement nodig. En niet iedereen kan er even goed mee werken. Dat allemaal aanleren is dikwijls heel veel gevraagd. Je hebt het op school of op je job niet kunnen leren, en wie opgegroeid is tussen de digitale toestellen heeft hier een groot voordeel.

Omdat je eigenlijk een nieuwe bril nodig hebt, kunt je de kleine letters op je smartphone niet zo goed lezen, maar die nieuwe bril kun je nu niet betalen. Of je bent niet zo lang naar school geweest en hebt moeite met lezen en schrijven. Hoe kun je dan een smartphone bedienen? En wie kan je dan helpen? Als je eenzaam bent heb je ook meestal geen vrienden of familie die je op weg kan helpen.

Eliane

Digitale uitsluiting is het resultaat van ongelijkheid, en vergroot die ongelijkheid nog.

Maar we strijden niet tégen het digitale aanbod. Digitalisering kan voor mensen in armoedesituaties ook voordelig zijn. Iedereen moet de kans krijgen om verbonden te raken. En zorgen dat mensen hun weg vinden in het digitale doolhof, is dus van groot belang. Maar ook een niet-digitaal aanbod blijft nodig voor wie even niet online kan of wil.

Kortom, we hebben het recht geconnecteerd te zijn. Maar we hebben ook het recht niet-geconnecteerd te zijn. Beide zijn helemaal OK.

Marcella, lid van Ūze Plekke, is geconnecteerd, maar dit heeft ze met veel doorzettingsvermogen verkregen. Op jonge leeftijd heeft ze zich ingezet voor haar familie. Ze heeft veel gewerkt, maar ook armoede gekend heeft. En zij wil voor ons haar verhaal vertellen. Het is een verhaal van droefheid, maar ook een van hoop. Hoop op een betere toekomst door persoonlijke inzet en overgave.

Getuigenis van Marcella

Marcella, het woord ' thuis ' doet bij vele mensen denken aan de plaats waar ze geboren en opgegroeid zijn, hun nest om het zo te zeggen. Bij jou is dat wel een beetje anders. Kan je iets vertellen over je jeugd ?

Ik ben eigenlijk geboren in grote armoede. Voor ons groot gezin was er geen eten genoeg, dus hebben we honger geleden. Maar dat is nog niet het ergste. Als kinderen werden we mishandeld en leefden we in grote angst. Toen ik 8 jaar was, werden we met de kinderen weggenomen van thuis en kwam ik samen met mijn broers en zussen in de opvang voor weeskinderen van het klooster in Kortemark.

Ik kon maar naar school gaan tot ik 14 jaar was, daarna moest ik gaan werken. Ik werkte eerst bij een fruitboer. Maar dan moesten ze me niet meer hebben omdat ik niet genoeg presteerde. Ik was eigenlijk nog een kind en moest al werken als een volwassene . Ik kon dat niet aan.

Daarna mocht ik gaan werken in Torhout, als huishoudhulp in een gezin. Ik leefde daar ook in . Ik werd er vernederd en uitgebuit. Zo vroeg ik eens 100 frank om ook eens te kunnen weggaan , maar dat kreeg ik niet. Als ' maarte' had ik daar geen recht op.

Dat is inderdaad al een zware rugzak om als jongere te dragen. De onbezorgde jeugd heb jij dus helemaal niet gekend. Hoe ben je dan uiteindelijk in Brugge terecht gekomen ?

Na Torhout vond ik een plaats als huishoudhulp bij een dokter in Brugge. Dit was een totaal andere plaats . Ik werd er echt wel heel goed behandeld. Met veel respect.

Verliep het dan van toen af allemaal goed?

In het begin wel. Ik kwam 'in kennis' met de kippenboer die aan huis kwam en ben met hem getrouwd. Na 10 jaar huwelijk toonde mijn man zijn ware gelaat. Ik en mijn 2 kinderen werden volledig aan de kant gezet. Mijn huwelijk was van dan af een lijdensweg, maar het zou te lang duren om dit hier allemaal te vertellen.

Ik ben wel bij mijn man gebleven omdat ik mijn kinderen niet wilde laten opgroeien zonder ouders. Mijn man is dan plots zelf weggegaan en liet mij achter met 2 kinderen en zware schulden. Ik moest hulp invoeren van het OCMW.

Via het OCMW belandde ik op de wachtlijst voor een sociale woning en na 4 jaar wachten kreeg ik een appartement.

Sindsdien is het leven voor mij een stuk gemakkelijker geworden. Ik kan weer ' normaal eten en leven. Ik ben echt heel tevreden met mijn woning, het is dicht bij alles.

En omdat ik minder zorgen heb, kan ik me ten volle inzetten voor Uze Plekke , waar ik toch een beetje een tweede thuis gevonden heb.

En zo, Marcella , breng je ons bij het thema : allemaal digitaal .

Heel zeker. Enkele jaren terug hebben we in Uze Plekke computerles gekregen. Ik had nog nooit een computer aangeraakt. In het begin durfde ik niet op een knopje duwen omdat ik dacht dat ik alles zou kwijt geraken.

Stilletjes aan is het beginnen beter , we mochten alles vragen wat we wilden en we kregen de tijd om alles te leren.

We hebben dan ook een computer gekregen van Uze Plekke. Dat was voor mij een grote stap vooruit.

Maar na de computers, kwamen de smartphones , heeft een mens dat ook nodig ?

Ja, we hebben dat natuurlijk nodig . Het is een manier om in contact te blijven met de familie en vrienden. We horen vaak de opmerking : ' ze hebben geen geld om eten te kopen, maar ze hebben wel een smartphone '. Ik vind dat helemaal verkeerd. Als je tegenwoordig geen smartphone hebt, raak je helemaal geïsoleerd. Zo hebben wij tijdens de Corona een whatsapp groepje opgericht binnen Uze Plekke en konden we op die manier contact houden.

Tegenwoordig moeten we ook veel meer dingen met onze telefoon doen : openingsuren opzoeken, afspraken maken ... enzovoort ...

Dat is waar Marcella, maar een smartphone hebben alleen is niet genoeg, je moet er toch ook kunnen mee werken ?

Inderdaad, vandaar dat we in Uze Plekke al meerdere jaren smartphone les krijgen. Dit is samen met Ligo . Om de 14 dagen op maandagavond komt er iemand naar Uze Plekke om ons les te geven. In het begin was het algemeen : aan en afzetten, luider en stiller, hoe moet je een Appje installeren. Er werd een lijst opgemaakt van wat we allemaal wilden leren en dat wordt nu één voor één uitgelegd.

Is mee zitten op de digitale trein dan misschien nog belangrijker voor mensen in armoede ?

Ja, eigenlijk wel ... ik heb bijvoorbeeld een broer in Menen. We hebben alle twee geen eigen vervoer en zien elkaar maar 1 keer per jaar. Maar we sturen elke zaterdagmorgen een berichtje naar elkaar. Zo blijven we in elkaars leven. Dat maakt me blij.

Het kunnen werken met de smartphone maakt ons ook minder afhankelijk , we kunnen meer dingen zelf. En het is meestal ook goedkoper, want als je tegenwoordig via de telefoon iets te weten moet komen, duurt het heel lang voordat je iemand aan de lijn krijgt. Die muziekjes, jong toch

Conclusie : ‘ allemaal digitaal ‘ het is geen nutteloze boodschap ?

Absoluut niet, het maakt een groot verschil in ons leven. We kunnen niet meer zonder.

Marcella, hier zit een krachtige dame voor mij . Toen we samen zaten om dit gesprek voor te bereiden, heb je iets gezegd dat heel veel indruk op mij heeft gemaakt. Wil je dit nog eens herhalen ?

‘ Als ik terugkijk op mijn leven, dan besef ik dat ik heel veel gemist heb. Het waarom daarvan moet je niet zoeken, daar is geen waarom voor.

Ik ben gewoon in het verkeerde nest geboren . ‘

Maar ik wil me niet laten hangen door wat ik meegemaakt heb ..

Hoe lastig de weg ook is, er zijn altijd heel kleine lichtpuntjes. Je moet die lichtpuntjes zien. Zo ben ik op mijn pad steeds opnieuw goede mensen tegengekomen, die me dat nodige duwtje gaven om weer verder te kunnen. In Kortemark was er een zuster, zuster Cecile, met wie ik een goede band had. Zij leerde mij: ‘ als je goed doet, krijg je goed terug ‘.

Ik heb in mijn leven geleerd dat dat waar is .

Dus ik ga door en wil vooruit kijken, altijd opnieuw.

De Lier, Brugge, 4 december 2022